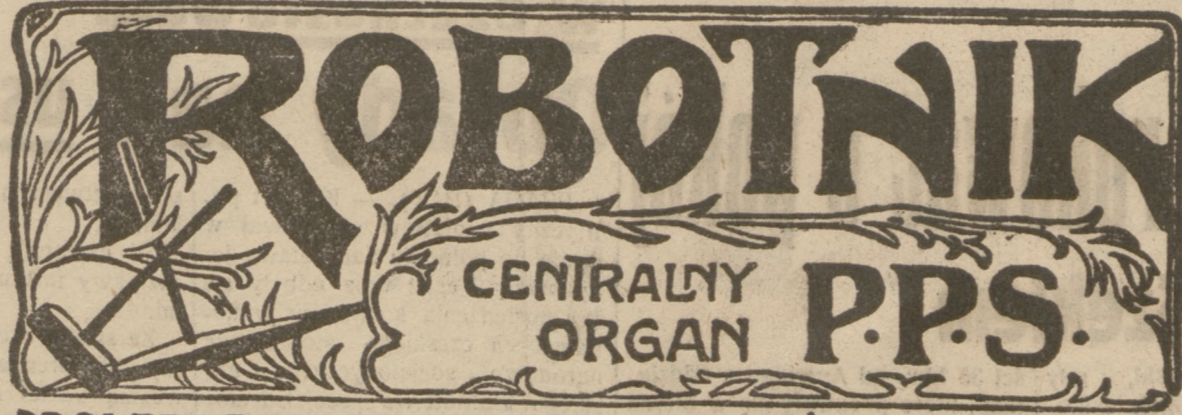

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada
ADMINISTRACJA czynna od 8.30 — 17 bez przerwy, w soboty do 13
KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru **10** groszy

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!
Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA 1, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 344-17
ADMINISTRACJA, PRENUMERATA I KOLPORTAŻ 5.13-90
KASA I BUCHALTERIA 220-13
DRUKARNIA — 2.75-49

KONTO CZEKOWE W P. K. O. 175
Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru **10** groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnika zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.60. Za zmianę adresu 50 gr.
Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁODZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64
„ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kellies-Krauz 1. „ROBOTNIK POZNAŃSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Stroma 24. „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekturze gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Mobilizacja gospodarcza w Japonii Zapory na Jang Tse zamykają Japończykom drogę do Hankou

Komunikat sztabu chińskiego donosi, że w południowo-zachodniej części prow. Anhwei Chińczycy prowadzą skuteczne ataki na pozycje japońskie, dążąc do wyparcia Japończyków w kierunku Ankingu. Samoloty japońskie usilnie bombardują zapory na rzece Jang-Tse, zbudowane przez Chińczyków w rejonie m. Matang. Jednak Japończykom dotychczas nie udało się otworzyć drogi na Jang-Tse dla swych okrętów, usiłujących sforsować przejście do Hankou. Dowództwo chińskie jest zdania, że Hankou nie zagraża w ogóle niebezpieczeństwa.

Prasa chińska donosi, że aktywność oddziałów chińskich, działających na tyłach wojsk japońskich stale wzrasta. Znaczne sukcesy osiągnęli Chińczycy na linii Szanghaj - Hangczau. Dowódca garnizonu japońskiego w tym mieście zwrócił się do sztabu z prośbą o nadesłanie posiłków. Na kolei Szanghaj - Hangczau trwają walki koło Tsiasinu i Tsiaszi. Ożywiony ruch partyzancki daje się zaobserwować w okolicach Nankinu, zwłaszcza w Tsinpu i Junhe, gdzie doszło do poważniejszych walk.

Na nadzwyczajnym posiedzeniu gabinetu japońskiego uchwalono

wprowadzić w życie program powszechnej mobilizacji ekonomicznej kraju. Wydane zarządzenia zmierzają do oszczędzania wszelkich zasobów państwa oraz ograniczenia spożycia surowców i metali.

Piorunujące zwycięstwo Louisa nad Schmellingiem Milion dolarów za dwie minuty walki

Triumf „nieczystej” rasy murzyńskiej nad „czystą” rasą niemiecką

Mecz bokserski o mistrzostwo świata wszystkich kategorii sprawił zawód dziesiątkom tysięcy widzów, zgromadzonych na stadionie, gdyż

ZAKOŃCZYŁ SIĘ JUŻ W PIERWSZEJ RUNDZIE.

Czarny bokser Joe Louis z chwilą rozpoczęcia walki natężył błyskawicznie niesłychanie potężnymi ciosami na swego przeciwnika, niemieckiego pretendenta do tytu-

łu mistrza świata, Maxa Schmellinga. Cała walka, na którą partryło

80 TYSIĘCY LUDZI, płaćcych bająskie sumy za bilety wstępu, trwała zaledwie 2 MINUTY I 4 SEKUNDY.

W tym krótkim czasie **MURZYN TRZYKROTNE POŚLAŁ NA DESKI NIEMCA.**

Za trzecim razem Schmelling już nie był w stanie walczyć dalej. Sędzia Donovan powstrzymał dalszą walkę, a manager Schmellinga, rzucił ręcznik na znak poddania się. Od pierwszej sekundy Joe Louis rozpoczął walkę w szalonym tempie i od razu pierwsze uderzenie pięścią w twarz Schmellinga zmusiło Niemca

DO OPARCIA SIĘ O SZNURY RINGU.

Razy pięć Murzyna były tak błyskawicznie szybkie, że Niemiec po otrzymaniu pierwszego ciosu, gdy jeszcze nie zdolał zorientować się w potęgę ciosu, otrzymał drugie uderzenie, które powaliło go na deski. Wylęczony do szczęścia, Schmelling podniósł się, jednak **NIE BYŁ JUŻ ZDOJNY DO WALKI.**

Gdy po raz drugi Schmelling padł, Max Machon, asystujący Schmellingowi, rzucił ręcznik na znak kapitulacji.

Wśród niebываłego entuzjazmu i oklasków 80 tys. widzów, wśród których znajdowali się m. in. obaj synowie prezydenta Roosevelta,

Walka o warsztat pracy Groźba strajku górników w całym Zagłębiu Dąbrowskim

W środę, na kopalni „Victoria” w Gołonogu (Zagłębie Dąbrowskie) wybuchł strajk całej załogi. Robotnicy okupują podziemia i powierzchnię kopalni.

Podłożem strajku jest projekt u-nieruchomienia kopalni z powodu „wyczerpania się pokładów”.

Jakie są kulisy tych zamysłów pisaliśmy już szerzej w dniu 22 b. m. w artykule tow. Bielnika.

Robotnikom nie pozostało nic innego, jak chwycić się ostatniego środka, t. j. strajku okupacyjnego w obronie swego warsztatu pracy, którego zamknięcie równałoby się skazaniu na nędzę i poniewierkę 400 rodzin robotniczych i pracowniczych.

Po otrzymaniu zawiadomienia o wybuchu strajku zwrócił się o-becny w Warszawie tow. Stańczyk do dyrektora Dep. Górniczo-Hutniczego, p. Daźwańskiego, przedstawiając mu sytuację. Tow. Stańczyk zwrócił uwagę, że robotnikom przyrzeczono odszkodowanie w ra-zie zlikwidowania kopalni, jednak Konwencja Węgłowa tej sprawy dotychczas nie załatwiła i robotnicy — w obawie, że skończy się możliwość dalszej pracy w kopalni, zostaną zwolnieni bez odszkodowania — porzucili pracę i okupowali kopalnię.

Ten konflikt może się stać przyczyną ogólnego konfliktu w Zagłębiu Dąbrowskim i dlatego Min. Przemysłu i Handlu musi wywrzeć nacisk na Konwencję w kierunku: albo przydziału dalszego węgla z nadania kopalni „Flora”, aby kopalnia „Victoria” mogła nadal pracować, albo wypłacenia odszkodowania robotnikom, którzy stracą pracę.

W ten sam sposób przedstawił tow. Stańczyk sprawę dyrektorowi Dep. politycznego w Min. Spraw Wewnętrznych, p. Żyborzkiemu.

Tak dyr. Daźwański, jak i dyr. Żyborzki, przyrzekli zająć się tą sprawą, proponując jednak, aby robotnicy przerwali strajk do chwili, dopóki sprawa konfliktu nie zostanie ostatecznie z Konwencją Węgłowa załatwiona.

Tow. Stańczyk oświadczył, że w sprawie przerwania strajku nie może w tej chwili dać żadnej odpowiedzi, bowiem musi się zapoznać z sytuacją na miejscu.

Premier Negrin wierzy w zwycięstwo

Premier Rządu Republiki hiszpańskiej tow. Negrin wygłosił przed kilku dniami mowę przez radio w Madrycie.

„Rząd hiszpański — oświadczył Negrin — ma obowiązek wyrażenia Hiszpanom swej WIARY W ZWYCIĘSTWO i do przypomnienia wszystkim obowiązku wytrwania w walce aż do zwycięskiego końca.

ARMIA HISPZAŃSKA, zapew-niam was — mówił premier — BĘDZIE MOGŁA LICZYĆ NA WSZY- STKĄ BRÓŃ I DOSTAWY NIE- ZBĘDNE DLA UZYSKANIA ZWY- CIĘSTWA.

Od pierwszej chwili mówiłem, że wojna będzie długa i ciężka i że zwycięstwo będzie zależało od nas samych, ale że ono jest wartę

wszelkiej ofiary. Kilka miesięcy temu odczuwa-łszy wielki brak sprzętu wojenne-go, a to dzięki polityce „nieinter-wencji”.

Gdy Teruel padł, oświadczyłem robotnikom i całej ludności, że je-żeli wszyscy będą pracowali z en-tuzjazmem, to będą mogli liczyć na materiał wojenny, potrzebny Hiszpanii.

Tego dokonaliśmy. Mamy fabryki, produkujące artylerię, tanki i samoloty.

Naprzekór przeszkodom ze stro-ny wroga i pomimo obojętności naródów demokratycznych, armia nasza otrzymała narzędzia wojenne.

Obecnie nawet dostawy materia-łu wojennego i broni szybko wzra-stają.”

Zgon matki królowej angielskiej wywołał komplikacje dyplomatyczne

Hr. Strathmore, matka królowej Anglii, Elżbiety, zmarła w Londynie.

Zgon matki królowej angielskiej wywołał wymianę poglądów pomi-ędzy Londynem a Paryżem. Do tychczas nic jeszcze nie zostało ustal- one, sądzą jednak, że król

Jerzy, mimo żaloby, przybędzie w każdym razie do Paryża. Nie wiad-omo, czy królowa będzie mu to-warzyszczyć, jest jednak rzeczą o-czywistą, że jeżeli przyjedzie, to wszelkie manifestacje o charakte-rze radosnym zostaną odwołane.

Tragiczny powrót z nocnej zabawy

Wczoraj w nocy na jednej z głó-wnych ulic Bukaresztu, alei Kise-leff, wydarzyła się katastrofa sa-mochodowa. Jadący z nadmierną szybkością samochód, w którym trzy artyści wracali w towarzy-

stwie dwóch młodych ludzi z noc-nej zabawy, wpadł na drzewo i rozbił się doszczętnie. Jedna z ja-dących osób została zabita, a po-zostałe odniosły ciężkie ran.

Sensacyjne oświadczenie ameryk. min. wojny Ameryka chce pokoju ale nie za wszelką cenę

W czasie uroczystego rozdania dyplomów wychowankom szkoły wojskowej zastępcy sekretarza de-partamentu wojny, Louis Johnson, oświadczył w przemówieniu, że

Amerycanie nie chcą wojny, lecz nie zgodzą się bynajmniej na utrzy-mywanie pokoju „za wszelką ce-nę”.

Lot nocny zakończony katastrofą

Samolot wojskowy uległ kata-strofie w czasie lotu nocnego pod Beaumont la Ronce pod Tours we Francji. Załoga samolotu, składa-jąca się z 7 osób, zginęła. Wśród

znajdujących się na pokładzie, by-ło 5 oficerów sztabu ministerium lotnictwa, podoficer radiotelegra-fista i podoficer mechanik.

Groteskowe pomysły Traktory przyczyną nędzy rolników?!

Do miar utworzonej przez prez. Roosevelta „Farm Security Admi-nistration” wpływają nieustannie tysiące listów od farmerów, nad-syłających swe poglądy na sytu-ację rolników w Stanach Zjedno-żonych i zawierające najrozma-itsze, nieraz dziwaczne, sposoby na-prawy koniunktury rolnej. M. in. Biuro to otrzymało od jednego

farmera długi memoriał, w któ-rym żąda on Rządu, aby wykupił i zniszczył wszystkie traktory, a w ich miejsce zaopatrył farmerów w konie. Środek ten — zdaniem projektodawcy — dałby zatrud-nienie licznym bezrobotnym, a o-prócz tego wzmógłby zarówno ho-dowlę koni, iak i produkcję pa-try to otrzymało od jednego

Trąba wodna zniszczyła kilka miejscowości

Biuro meteorologiczne w Port-land (Ameryka) otrzymało od swe-go obserwatora w Pilotrock depe-szę, donoszącą o zniszczeniu przez trąbę wodną małego miasteczka na zachód od Oregon. Według dal-

szych doniesień, trąba wodna na-wiedziła również miasto Pilotrock, liczące 300 mieszkańców. Ludność zdolała jednak w porę uciec, wsku-tek czego nie było ofiar. Straty materialne wynoszą 50 tys. dol.

Śmierć na dnie studni

We wsi Olszanica pod Krako-wem wydarzył się tragiczny wpa-dek. Mieszka-łec tej wsi, Tadeusz Korzeniak, wraz z dwoma robo-tnikami, zszedłszy na dno nowo wykopanej studni dla dokonania ostatecznych prac nad jej wykoń-czeniem, uległ wraz ze swymi to-warzyszami zatruciu gazami zie-

mnymi. Wezwana na pomoc z Kra-kowa straż pożarna wydobyła ze studni zwłoki 30-letniego Tadeu-sza Korzeniaka i 50-letniego Waw-ryńca Rataja. Trzeci z zatrutych, Adolf Tadeusz, pozostał jeszcze przy życiu. W stanie nieprzytom-nym przewieziono go do szpitala.

Na Dalekim Wschodzie

Japończycy nie chcą rokować o pokój z Czang-Kai-Szekiem

SZANGHAJ (ATE). — W związku z pogłoskami o możliwości nawiązania rokowań pokojowych pomiędzy Japonią a Chinami, urzędowe czynniki japońskie w Szanghaju stwierdzają, że Japonia nie zamierza rokować z marszałkiem Czang - Kai - Szekiem, podtrzymując w tym względzie zajęte poprzednio stanowisko. Rzecznik japoński w Szanghaju oświadczył z naciskiem, że Japonia będzie tak długo prowadziła walkę, dopóki rząd Czang - Kai - Szeka nie zostanie obalony. Rząd japoński byłby natomiast gotów nawiązać pertraktacje z innymi przedstawicielami Chin, lecz nie z Czang-Kai - Szekiem. Trwały pokój będzie osiągnięty tylko wtedy, pod-

kreślił rzecznik japoński, gdy Czang - Kai - Szek zniknie całkowicie z powierzchni politycznego życia chińskiego.

Powódź zahamowała działania wojenne

SZANGHAJ (ATE). — Działania wojenne nie przybrały większych rozmiarów wobec katastroficznych powodzi; jednakże według otrzymanych doniesień oddziały japońskie w dolinie Jangtse posuwały się naprzód. Z kół japońskich informują, że oddziały japońskie, które wyszły z Luczau w prowincji Anhwei, kierując się szosą na południe połączyły się w odległo-

ści 35 km. od Anwingu z oddziałami, które posuwały się w kierunku północnym. Doniesienia o rzekomych desantach wojsk japońskich w Chinach południowych, w pobliżu Swatow, zostały zdementowane w sposób kategoryczny przez przedstawiciela japońskich kół wojskowych.

Możliwość wyborów w Anglii przed upływem kadencji

LONDYN (PAT). — Przemawiając na konferencji narodowego stronnictwa liberalnego, sir John Simon wspominał o możliwości wyborów generalnych przed upły-

W Czechosłowacji

Obrady nad ustawą językową

PRAGA (PAT). — Komitet polityczny ministrów obradował w środę po południu nad ustawą językową. Tegoż dnia odbyły się też posiedzenia komitetów wykonawczych czeskiego stronnictwa narodowo - socjalistycznego i czeskiego stronnictwa socjal-demokratycznego. Na obu naradach członkowie komitetu politycznego ministrów dr. Franke, narodowy socjalista, i Derer, socjal-demokrata, złożyli sprawozdania z dotychczasowych prac nad statutem narodowościowym i z rozmów ze

stronnictwem niemiecko - sudeckim.

W czwartek prowadzone będą rozmowy informacyjne z Niemcami.

Ze strony czeskiej po raz pierwszy poza premierem w rozmowach wezmą udział minister dr. Czerny, dr. Derer, dr. Franke i ks. Sramek. Ze strony Niemców wezmą udział postawie: Kundt, Rosche i Peters oraz dr. Sebekowsky i dr. Schicketanz.

Organ stronnictwa sudecko-niemieckiego „Die Zeit“ uprzedza, że nie należy oczekiwać żadnych konkretnych rokowań ze względu na to, że Rząd czeski jeszcze nie zdołał wyjaśnić swego stanowiska.

„JEDEN NARÓD — JEDNA MŁODZIEŻ“

Niedawno czeskie ministerium Oświaty zakazało młodzieży szkolnej noszenia jakiegokolwiek oznak o charakterze politycznym. Osobliwie stosując się do tego zakazu, niemiecka młodzież sudecka nosi oznaki z napisem: „Jeden naród — jedna młodzież“ (ATE).

przy tej okazji stosowany tu jest terror ekonomiczny, bowiem duży odsetek ludności, zamieszkałej na wymienionym terenie chodzi do roboty do Niemiec. Podobno pracodawcy niemieccy postawili kategoryczne żądanie robotnikom, oddawania dzieci do szkół niemieckich, grożąc im w przeciwnym razie pozbawieniem ich pracy (ATE).

BIAŁE POŃCZOCHY

We wtorek wieczorem na szosie pod Brnem, maszerował oddział 26 studentów niemieckich, kierując się ku miejscu zbiórki, gdzie miała się odbyć uroczystość „Sonnenwende“ (odpowiadająca słowiańskiej Kupale). Studenci ubrani byli w białe pończochy, które stanowią część ubioru narodowego Niemców sudeckich. Strój ten wywołał reakcję ludności czeskiej. Doszło do ostrej utarczki, w wyniku której został zatrzymany student polittechniki w Brnie, Jan Beczerek, Niemiec. Policja przybyła na miejsce zajścia, przywracając spokój i przeprowadzając aresztowania. (ATE).

„ZBLĄKANY“ LOTNIK

Lotnik niemiecki, który wywołał na lotnisku Plizneńskim, został wypuszczony na wolność z poleceniem natychmiastowego startu do Niemiec. Samolot niemiecki eskortowany był do granicy czesko-niemieckiej przez 2 wojskowe maszyny czeskie. (ATE).

Proces o skarb Rządu baskijskiego

Przed sądem w la Rochelle toczy się od kilku dni interesujący proces między bankami i instytucjami finansowymi w Bilbao i Santander a Rządem barcelońskim i przedstawicielem dawnego Rządu baskijskiego. Przedmiotem procesu jest kilkaset skrzyń zawierających walory, akcje, kosztowności i dokumenty, które Rząd baskijski przed zajęciem Bilbao przez wojska powstańcze załadował na okręt i przewiózł do la Rochelle. Banki w Bilbao wystąpiły obecnie o zwrot walorów i dokumentów, które do nich należą, nato-

miast przedstawiciel Rządu barcelońskiego zgłosił sprzeciw, oświadczając, że sprawa ta w ogóle nie podlega jurysdykcji francuskiej, ponieważ oficjalny Rząd republiki hiszpańskiej obłożył te skrzynie sekwestrem. Akt oficjalny Rządu hiszpańskiego, jak twierdzi przedstawiciel tego Rządu, nie może być krytykowany ani kwestionowany przez trybunał francuski. W sprawie tej, która może stanowić o bankructwie banków w Bilbao i Santander, sąd w la Rochelle ma wydać wyrok w ciągu 10 dni. (PAT).

Teroryści przerwali komunikację na linii Palestyna-Egipt

JEROZOLIMA (PAT). — Teroryści wysadzili most kolejowy na linii międzynarodowej Palestyna — Egipt. Prace nad naprawą mostu potrwać kilka dni, tymczasem zaś komunikacja została całkowicie przerwana.

Piłkarz śląski popełnił samobójstwo ponieważ klub jego przegrał mecz o mistrzostwo

W środę nad ranem w Chropaczowie przy ul. Żwirki i Wigury znaleziono wisielca, zawieszono go na kratkach kiosku. W zwłokach rozpoznano bramkarza klubu sportowego „Naprzód“ Lipiny, Alfreda Kolendra.

Jak się okazuje, Kolender popełnił samobójstwo, ponieważ klub jego poniósł ostatnio klęskę w Nowej Wsi z „Wawelem“ w rozgrywkach o mistrzostwo Ligi Śląskiej.

Kolender twierdził, że klub jego przegrał wyłącznie z jego winy i tak się tym przejął, że powiesił się. Zwłoki tragicznie zmarłego wydano rodzinie.

Zakaz wywozu rud z Australii

Mimo kilkakrotnych protestów japońskich, rząd australijski zdecydował się utrzymać w mocy zakaz wywozu rud żelaznych. Jedyne ustępstwo, na które Australia zgodziła się, jest zezwolenie wywozu rud żelaznych na zasadzie umów, zawartych przed 19-ym ma-

ja b. r. Chodzi tu o dostawę około 89 tysięcy ton. Analogiczne ustępstwo uczynione zostało w stosunku do Stanów Zjednoczonych, które będą mogły jeszcze wywieźć z Australii 60 tysięcy ton rudy żelaznej. (ATE).

Opowieści drutów telegraficznych

KATASTROFA LOTNICZA
W czasie lotu ćwiczebnego, spadły dwa angielskie samoloty wojskowe, należące do bazy lotniczej Singapur. Przyczyna obu katastrof, w których zginęło 6 pilotów, nie została jeszcze ustalona.

SMIERTELNA JAZDA
W środę w południe, jadący z wielką szybkością samochód, rozbił się ciężce na jednej z ulic Bukaresztu. Kierowca — znany sportsmen Mihalescu, poniósł śmierć na miejscu, a towarzyszące 3 znane artystki teatrów bukareszteńskich, odniosły poważne rany.

GROZNY POŻAR
W położonej w pobliżu Lublany miejscowości Kic, wybuchł w jednej z fabryk gwałtowny pożar. Wyrządzone szkody wynoszą kilka milionów dynarów. Straży pożarnej nie udało się zlokalizować ognia, który strawił również kilka sąsiednich budynków.

PLONA WSIE I LASY
W ciągu ostatnich paru dni, wydarzyło się w województwie białostockim, kilka większych pożarów. 20 h. r. w nocy we wsi Baranki w powiecie białostockim spłonęły 23 budynki gospodarcze. Straty wynoszą około 40 tysięcy zł.

We wtorek w godzinach południowych, wybuchł pożar we wsi Nowosiółki Wielkie w powiecie wolkowskim. Spłonęło 68 budynków mieszkalnych i gospodarczych, 58 sztuk inwentarza żywego, pasza, narzędzia rolnicze i t. p. Ogólne straty docho- dzą do 100 tysięcy złotych. W czasie pożaru spłonęła dziewczynka w wieku 1 rok i 8 miesięcy. Wiesz podpalili pozostawione bez dozoru dzieci, bawiące się ogniem.

Tego samego dnia w nocy, wybuchł pożar we wsi Łępiece w powiecie ostrowskim. Spłonęły 23 budynki, 5 sztuk inwentarza żywego, narzędzia rolnicze i sprzęty domowe. Straty wynoszą około 75 tysięcy złotych. Ogień zaprószli chłopcy pasący bydło. Ogień zlokalizowano przy pomocy ludności i robotników sąsiedniego majątku.

Tego dnia w lesie Zofii Tyszkiewiczowej w majątku Walli, w pow. białostockim, spłonęło 100 ha lasu, 20 do 30-letniego. Straty wynoszą około 75 tysięcy złotych. Ogień zaprószli chłopcy pasący bydło. Ogień zlokalizowano przy pomocy ludności i robotników sąsiedniego majątku.

Tego dnia w lesie Zofii Tyszkiewiczowej w majątku Walli, w pow. białostockim, spłonęło 100 ha lasu, 20 do 30-letniego. Straty wynoszą około 75 tysięcy złotych. Ogień zaprószli chłopcy pasący bydło. Ogień zlokalizowano przy pomocy ludności i robotników sąsiedniego majątku.

POŻAR W MUZEUM LOUVRU
Duże poruszenie we wtorek wieczorem wywołał w Paryżu alarm spowodowany przez dym i płomienie, jakie ukazywały się nad dachem Muzeum Louvru. Okazało się, że robotnicy, którzy pracowali przy naprawie dachów, zaprószili ogień.

Po usunięciu najniebezpiecznych obrzędów i po zaśnieciu innych ognia został ostatecznie ugaszony i żadne z obrzędów Louvru nie zostało uszkodzone.

MIĘDZ. FESTIVAL MUZYCZNY
Z okazji odbywającego się w Londynie Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej, delegacja polska wysunęła wniosek, aby kolejny 17-ty międzynarodowy festiwal muzyki współczesnej oraz konferencja Międzynarodowego Tow. Muzyki Współczesnej, odbyły się w Warszawie. Wniosek przyjęto.

PRZYWRÓCONO DEBIT „SIEGODNIA“
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przywróciło debit pocztowy czasopiśmie „Siegodnia“, wydawanemu w języku rosyjskim w Rydze.

Podpisanie umowy lotniczej z Litwą

Dnia 22 czerwca o godz. 16 w gmachu litewskiego ministerium Komunikacji w Kownie, przedstawiciele „Lotu“, pp. mjr. Z. Piłkowsk i major L. Siefert podpisali umowę między „Lotem“ a ministerium Komunikacji, której mocą dotychczasowa linia lotnicza Warszawa — Wilno — Ryga — Tallin — Helsinki, została skierowana przez Wilno — Kowno — RYGA.
Przedstawiciele „Lotu“, wśród których znajduje się znany z przelotu przez Atlantyk, major Makowski, odlecieli w środę samolotem do Warszawy. (PAT).

Na drodze do porozumienia w sprawie długów austriackich

Przybyły do Londynu dla rokowań w sprawie pożyczek austriackich delegat niemiecki dr. Wiehl odbył w środę nieoficjalną rozmowę wstępną z głównym doradcą finansowym Rządu brytyjskiego Leith Rosse. Rozmowa ta miała jakoby przebieg pomyślny i Rząd niemiecki gotów ma być uhonorować w praktyce zobowiązania, wynikające z pożyczek austriackich, nie uznając ich w zasadzie.

Rząd niemiecki w dalszym ciągu domaga się pewnych koncesyj w sprawie zmniejszenia oprocentowania pożyczek Davisa i Younga. Premier Chamberlain odbył w środę wieczorem rozmowę z am-

basadorem niemieckim von Dierksenem, a spotkanie ich niewątpliwie związane było ze sprawą powyższych pożyczek. Na ogół przewiduje się, że na oficjalnym posiedzeniu obu delegacji, które odbędzie się w czwartek w brytyjskim ministerium Skarbu, osiągnięte zostanie kompromisowe porozumienie, a konieczność wprowadzenia przez W. Brytanię clearingu w stosunkach płatniczych z Niemcami, czym jako ewentualnością groził kanclerz Skarbu Simon od 1 lipca, zostanie usunięta. (PAT).

Bombardowanie Barcelony

O godz. 4.30 osiem samolotów gen. Franco bombardowało Barcelonę. Jest 20 zabitych i 30 rannych. (PAT).

Niemieccy szpiegowie przed sądem

NOWY JORK (PAT). — Czwo- ro z 18 oskarżonych w aferze szpiegowskiej na rzecz Niemiec, a mianowicie Johanna Hoffmann, Guenter Rumrich, Erich Glaser i Otto Voss stanęli w środę przed sądem związkowym. Do winy nie przyznali się. Sędzia Eibell zarządził tymczasowe zwolnienie ich za kaucją po 25 tys. dolarów do dn. 1 sierpnia 1938 r.

Treviranus skazany na banicję

BERLIN, (PAT). Srodowy „Reichsanzeiger“ przynosi listę osób, którym odebrano obywatelstwo oraz skonfiskowano majątek. Osoby te są przeważnie pochodzenia żydowskiego. W liście liczącej 81 osób, figuruje również nazwisko b. ministra Treviranusa wraz z najbliższą rodziną.

Terroryzowanie ludności

Na terenie Śląska, w okolicach Hulczyna (Hlucina), rozpoczęli ostatnio agitatorzy Sudeckiej Partii ożywioną propagandę za zapisywaniem dzieci do szkół niemieckich. Prasa czeska twierdzi, że

Proces „niezawisłych“ bretończyków

Przed sądem w Rennes rozpoczęła się w środę rozprawa przeciwko 8-miu autonomistom bretońskim, przeważnie studentom, oskarżonym o to, że na murach ratusza dawnej stolicy księstwa bretońskiego St. Brieu i na murach domów, przylegających do głównego placu w tym mieście, wymalowali farbą szereg napisów obelżywych pod adresem Rządu francuskiego i republiki francuskiej, a domagających się jednocześnie autonomii a nawet niezawisłości Bretanii. Sam pro-

ces nie ma żadnego poważniejszego charakteru politycznego, ponieważ wyrazicielem bretońskiego ruchu autonomicznego jest tylko niewielka garstka intelektualistów i studentów, budzi on jednak dość duże zainteresowanie opinii francuskiej, ponieważ kilku oskarżonych odmówiło na rozprawie odpowiedzi w swoim zeznaniu i w odpowiedziach na pytania przewodniczącego sądu tylko języka bretońskiego. (PAT).

WIADOMOŚCI SPORTOWE

BOKS

PRZED CIEKAWYM MECZEM SCHELLING — LOUIS.

Przedstawiciel francuskiego pisma „L'Auto“ uzyskał wywiad z Louisem, w którym bokser amerykański oświadczył: „Wystarczą mi trzy rundy, jeśli Schelling przyjdzie walkę. Dwanaście — jeśli będę gończył go po ringu“.

Koła sportowe Ameryki jednogłośnie uważają, że mecz Schelling — Louis będzie największym zdarzeniem bokserskim obecnego sezonu.

Jeśli chodzi o typowanie zwycięzcy, zdania nawet fachowców amerykańskich są podzielone. Były mistrz świata, Dempsey, przewiduje zwycięstwo Schellinga. Tę samą opinię podtrzymuje stary już dzis (73 lata) w swoim czasie słynny bokser, murzyn Johnson.

Trzej inni, słynni w swoim czasie bokserzy, Jeffries, Sharkey i Baer, wróżą zwycięstwo Louisa.

Przygotowania do meczu przedstawiają się gigantycznie. Na Yankee Stadionie dobudowano nowe trybuny. Łącznie stadion pomieści ok. 90 tys. widzów. 150 kabil połączy ring bokserski z różnymi stacjami.

Obaj bokserzy otrzymają prawdopodobnie bardzo wysokie sumy. Schelling uzyskał ma 25% dochodu, a Louis, jako obrońca tytułu 42,5% dochodu, po potrąceniu wszystkich kosztów organizacji meczu.

Zakłady opiekują obecnie 8:5 dla Louisa.
MECZ BOKSERSKI POLSKA — FRANCJA.
przyniósł prawie 5.000 zł. czystego dochodu.
Jak wynika z przeprowadzonych dokładnych obliczeń, mecz bokserski Polska — Francja, rozegrany na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie, przyniósł po potrąceniu wszystkich, bardzo zresztą wysokich wydatków, 4.821 zł. 57 gr. czystego dochodu. Z tego Warszawski Okr. Związek Bokserski, organizator zawodów, otrzymał 1.205 zł. 39 gr., a resztę Polski Związek Bokserski.

z Berlina i rozegranie meczu Warszawa — Londyn.

NIEPRZYJĘTE ZAPROSZENIE MONACHIUM.

Związek bokserski w Monachium zaprosił reprezentację Warszawy do Monachium na pierwszy tydzień października. Monachium proponuje Warszawie rozegranie 3 meczów w przeciągu 4 dni. Warszawa nie zgodziła się na podobną propozycję. WÓŻB postanowił odpowiedzieć Niemcom, że reprezentacja Warszawy może rozegrać tylko jeden mecz w Monachium i to na wiosnę przyszłego roku.

Co do zakontraktowanego już na 21 sierpnia meczu bokserskiego Warszawa — Monachium, Warszawa zaproponowała przełożenie meczu na 8 grudnia.

TENIS

JĘDRZEJOWSKA WYGRAŁA Z ANGIELKĄ KING ALE NIE WYKAZAŁA ZBYT DOBREJ FORMY

W dalszych rozgrywkach tenisowych w Wimbledonie, Jędrzejowska rozegrała w środę wobec wypełnionej widowni, mecz z Angielką King. Polka wygrała po długiej walce w stosunku 6:2, 4:6, 6:4 mimo, że King należy do dobrych graczy angielskich. Jędrzejowska powinna była mecz ten wygrać daleko łatwiej, biorąc pod uwagę różnicę klasy pomiędzy nią a Angielką, tymczasem Polka wygrała z trudem, popielając przy tym bardzo dużo ratujących błędów. Zwłaszcza słabo grała Jędrzejowska w drugim secie. W trzecim Polka, prowadząc 4:0, a następnie 5:1, pozwalała przeciwniczce zdołać być trzy gemy i dopiero, gdy stan meczu brzmiał 5:4, zdecydowała się na bardziej energiczny finisz, który jej przyniósł zwycięstwo w stosunku 6:4.

Po wtorkowym zwycięstwie nad Stevenson i środowym nad King Jędrzejowska pozbyła się obu poważniejszych przeciwniczek w swej grupie i należy przypuszczać, że bez dalszych trudności dojdzie do ówczesnego finału, ale aby wybić się na czoło w rozgrywkach finałowych, Jędrzejowska musi znacznie poprawić swoją formę, która zarówno we wtorek, jak i w środę, pozostawiała wiele do życzenia.

WARSZAWA STARA SIĘ O MECZ BOKSERSKI Z LONDYNEM.
Jak wiadomo, w dn. 2 lipca odbędzie się w Berlinie międzypaństwowy mecz bokserski Anglia — Niemcy. Warszawski okręgowy związek bokserski zwrócił się do Anglików z propozycją przyjazdu do Warszawy

Po wizytach w Sztokholmie i Tallinie

Mgławicowe plany

Z okazji wizyty min. Becka w Sztokholmie z końcem ub. miesiąca oświadczył min. Sander w oficjalnym przemówieniu, że oba państwa, t. j. Polska i Szwecja, „choć powinny oczywiście liczyć się z różnicami swej sytuacji geograficznej, historycznej i skutkami stąd wynikającymi”, to uważają, że „utrzymanie niezależnej polityki w stosunku do jakichkolwiek formowań przeciwnych bloków, stanowi integralny i istotny wkład w dzieło tej pomocy” (utrzymania pokoju).

W odpowiedzi min. Beck wyraził pewność, że „żaden z naszych obu krajów nie przyczyni się do wytworzenia podziału (na przeciwnie bloki) tak niebezpiecznego dla pokoju”.

Z okazji wizyty min. Becka w Tallinie w połowie b. m. oświadczył min. Selter, że „Estońskie, przeniknięta troską o neutralność”, przyczynia się wraz z Polską do konsolidacji i organizacji pokoju w wschodniej Europie. W odpowiedzi min. Beck złożył zapewnienie, że te „idee dają gwarancję całkowitego wzajemnego zrozumienia”.

Szwecja jest krajem, który podczas wojny światowej zachował neutralność i który jawnie i wyraźnie dąży w polityce międzynarodowej do neutralności. Nie jest związana sojuszem wojskowym i politycznym i dzięki swemu położeniu geograficznemu ma wszelkie widoki utrzymania swej neutralności.

Odmienne jest położenie państw bałtyckich, Litwy, Łotwy i Estonii, które podczas wojny światowej, podobnie jak Polska, były polem zmagania wojskowych między Niemcami a Rosją. W razie wybuchu wojny europejskiej trudno sobie wyobrazić, żeby państwa położone między Niemcami a Rosją nie stały się teatrem zmagania „przeciwnych bloków”. I z tego powodu państwa „porozumienia bałtyckiego” (Litwa, Łotwa i Estonia) nie mogą wejść w grupę skandynawską, do której należy Finlandia.

Jeżeli więc z okazji powyższych wizyt gazety rozciągają wizję bloku neutralnego „od Helsingforsu po Bukareszt”, to przypominają one podręcznik na pustyni, którzy z pragnienia widzą i rozkoszują się uroczymi obrazami fata morgana. Zresztą „twórcy” owych osi i bloków, które można dowolnie przedłużyć aż po Sztokholm, nie zadają sobie nawet trudu, żeby zdumionemu widzowi wytłumaczyć, czy na takiej „osi” można do jakiegokolwiek portu zawinąć i czy taka osi jest czymś więcej, jak śmiałym pociągnięciem pędzla malarskiego na mapie.

W połowie kwietnia oświadczył łotewski spraw zagranicznych, p. Munster, że nie jest wskazane dla słabego łączyć się z silnym w czasie pokoju, do łatwego można stracić swobodę ruchów. Z okazji zaś wizyt

min. Muntersa w Sztokholmie i Helsingforsie doniósł z początkiem maja korespondent „N. Züricher Zeitung” z Helsingforsu, że Łotwa i Litwa pragną utrzymać się przy swej tradycyjnej i niezależnej polityce, przy czym ożywienie stosunków z neutralną północą wydaje się im odpowiednią przeciwwagą przeciw zbyt daleko idącemu wywieraniu wpływu przez Polskę na politykę bałtycką. W Szwecji i Finlandii nie ma zaś żadnych oznak, że północ poza kulturalnym zbliżeniem wyjdzie z dotychczasowej politycznej rezerwy wobec państw bałtyckich.

Ryski korespondent „Temps” twierdził, że Łotwa i Litwa nie chcą iść po linii polityki min. Becka, uważając, że realizacja stworzenia osi Helsingfors — Bukareszt, kierowanej przez Warszawę, wywołałaby tylko wobec państw bałtyckich animozję Rosji sowieckiej, nie dając im nic w zamian. We wstępnym zaś artykule „Temps” pisał, że Łotwa i Litwa zdają się obawiać dominującego wpływu na politykę bałtycką ze strony Polski, która wskutek paktu polsko-niemieckiego mogłaby ewentualnie faworyzować w pewnej mierze politykę Berlina.

Nie wiemy, czy przypuszczenia francuskiego organu półurzędowego są uzasadnione, choć trudnoby było zrozumieć, jaki interes mogłaby mieć Polska jako sekundant Berlina na Bałtyku. Ale przytoczone powyżej głosy świadczą, że neutralność osi Helsingfors — Bukareszt uchodzi za parawan, za którym mogłyby się ukrywać inne cele polityczne. Istotne jest jednak, że na innej podstawie opiera się neutralność Szwecji i państw skandynawskich, na innej podstawie szukają swobody ruchów państwa trójporozumienia bałtyckiego, a inną rolę odgrywa Polska w układzie sił Europy.

Współpraca między tymi wszystkimi państwami, zainteresowanymi na Bałtyku, jest POŻĄDANA i MOŻLIWA w ograniczonym zakresie, ale neutralność Polski jest fikcją.

Płodność w fabrykowaniu i operowaniu „osi” wyraziła się w Polsce w projekcie budowania bloku, sięgającego od Bałtyku, przez Morze Czarne, aż po Adriatyk, czyli bloku państw, położonych między Niemcami a Rosją sowiecką.

Projekt przedstawiały się imponująco, gdyby ci, którzy doradzają, by Polska w porozumieniu z Francją i Anglią wzięła inicjatywę w swe ręce, wyszli z ogólników i wskazali, jakie są realne wnioski tego planu i które państwa byłyby skłonne zaciągnąć konkretne zobowiązania.

Póki nie zejść z obłoków na twardy grunt rzeczywistości, póty trudno ocenić polityczną wartość tych pobożnych życzeń. Wszelka zaś mgławicowość rad politycznych, udzie-

lanych również na łamach niezależnej prasy, wywiera jeden niepożądany skutek: balamuci opinii i odwodzą ją od realistycznej oceny ważnych, konkretnych i osiągalnych zadań polskiej polityki zagranicznej.

B. ELMER

PŁYTY GRAMOFONOWYCH

KRAJOWYCH I ZAGRANICZNYCH. OLBRZYMI WYBÓR. TYLKO W FIRMIE: „POLSKA PŁYTA” Warszawa, MARSZAŁKOWSKA 104 (wprost Dworca Głównego)

Czego chce Trocki?

„Program akcji” trockistów

Na każdej niemal stronie stalinowskiej prasy w ZSSR czytamy o „wrogach ludu”, o „pogardy godnych trockistach i bucharinowcach”. Można pomyśleć, że „trockiści” w ZSSR mają jakąś potężną organizację! Naturalnie, takiej organizacji (ani wpływów) nie ma. Słowem „trockista” oznacza się w ZSSR wszystkich tych, którzy są w opozycji do Stalina lub którzy WYDAJĄ SIĘ p. Jeżowowi „podejrzani”.

Ale „trockizm” — jako ideologia — ma pewne, nie zbyt wielkie znaczenie. Po pierwsze posiada szereg grup zagranicą (Francja, Hiszpania, St. Zjednoczone) i pewne wpływy, np. wśród francuskich „pivertystów”. A poza tym na drogę „trockizmu” wchodzi niekiedy eks-stalinowcy, czujący, iż „stalinizm” się kończy.

Ideologia „trockizmu” najlepiej jest przedstawiona w książce Trockiego „Zdradzona Rewolucja” (franc.). „Pozytywna” strona „ideologii” — to pusta pseudo-rewolucyjna UTOPIA, pragnąca powrotu do komunizmu leninowskiej epoki. Natomiast w części krytycznej (wobec ZSSR) znajdujemy spostrzeżenia nieraz godne uwagi. Jak wiadomo, Trocki uważa, że ZSSR i Komintern są w stanie degeneracji, są w rękach STALINOWSKIEJ BIUROKRACJI i że przeżyją okres „TER-MIDORU” (kontrewolucji); że w ZSSR nie ma żadnego socjalizmu, bo miary socjalizmu są dwie: 1) zmniejszenie się przymusu państwowego (a w ZSSR przymus rośnie); 2) zmniejszenie się różnic społecznych (a w ZSSR nierówność rośnie). Z tego rozpoznania Trocki wyciąga wniosek o konieczności NOWEJ REWOLUCJI w ZSSR...

W ostatnim (66-67) numerze trockistowskiego „Biuletynu Opozycji” (po rosyjsku) znajdujemy ciekawy obszerny elaborat „Agonia kapitalizmu a zadania IV Międzynarodówki” — przedłożony sekcjom trockistowskiej IV „Międzynarodówki” do rozważenia. Jak wiadomo, Trocki tworzy (bez większego powodzenia) tzw. „IV Międzynarodówkę”... Ma ona być nareszcie tą prawdziwą rewolucyjną itd. Ale co? Trockiego już „przetrockizowano”? Na horyzoncie zarysowują się (powiada z bólem elaborat) jacyś jeszcze bardziej „rewolucyjni” „SEKCIARZE” (?), którzy nie uznają ani związków zawodowych ani postulatów cząstkowych. Biedny Trocki...

Ale wróćmy do elaboratu. W części ogólnowiatowej jest nieciekawym. Atakuje „fronty ludowe”, jako przeszkodę dla rewolucji, piorunuje na stalinowców itd. Ale nie umie odpowiedzieć na pytanie dziś jedno z najważniejszych: co należy czynić dla obrony przed faszystowską inwazją? Trocki jest bezradny. „Ani grosza, ani jednego cztowieka burżuazyjnym rządcom”. A jeśli inwazja faszystowska zaleje całą Europę? (Trockizm pozostaje w sferze bezradnej utopii).

Ciekawsza (choć i w ogólnych zarysach znana) jest analiza ZSSR. Stalinowski reżim — powiada elaborat — zawiera w sobie „okropne sprzeczności”.

MARSZ. SEJMU

WALERY SŁAWEK

O wyborze nowego marszałka Sejmu dzienniki piszą bardzo dużo — z różnych punktów widzenia.

Prasa konserwatywna bardzo się cieszy. „Słowo” oddawna lansowało kandydaturę p. Sławka. „Czas” podkreśla, że nowy marszałek będzie 1, przestrzegając ściśle kwietniowej konstytucji; 2, broił praw Sejmu:

Nowy Marszałek będzie używał całego swego wielkiego autorytetu, by stał na straży godności i niezależności Sejmu. Będzie niewątpliwie do tego dążyć, by parlament w naszym życiu państwowym zajął należne mu miejsce. Od innych organów władzy będzie wymagał by przewidziane konstytucją uprawnienia Sejmu w całej rozciągłości i nie tylko „pro forma”, ale w sposób jaknajbardziej listotny i rzetelny szanowali.

Wiadomo, o co tu chodzi. „Czas” ma nadzieję, że obecny „Sejm” stanie się politycznym narzędziem w walce z rządem i OZON-em.

O różnych prądach, pogłoskach i nastrojach w związku z wyborem p. Sławka pisze Krakowski „IKC”. Jedni twierdzą, powiada, że ten wybór negatywnie zostanie przyjęty

przedewszystkiem przez sfery, związane z Generalnym Inspektorem Sił Zbrojnych, a to tembardziej, że kandydaturę p. Sławka zgłosił gen. Żeligowski, który niedawno musiał ustąpić z prezesury komisji wojskowej na tle zatargu o konstytucyjne uzasadnienie roli Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych.

Drudzy wskazują na to, że wybór p. Sławka marszałkiem Sejmu uzmysłowi nie tylko Generalnemu Inspektorowi sił zbrojnych, ale także i Zamkowi, że w r. 1940, o ile do tego czasu dotrwałaby obecna Izba, szanse wyboru na Głównego Państwa ma przedewszystkiem kandydat grupy staropułkownikowskiej z p. Sławkiem na czele.

Jakież mogą być konsekwencje? Tu znowu prognozy różnią się. Wedle opinii jednych, oba miarodajne ośrodki (Zamek i GISZ) uzmocnią się w tendencji przedterminowego rozwiązania Izby i przeprowadzenia nowych wyborów.

Drudzy natomiast wyrażają pogląd, że Pan Prezydent Rzplitej dokona dłuższej próby współpracy w parlamencie pod nowym kierownictwem, a do rozwiązania Izby przychyliłby się dopiero wówczas, gdyby okazało się, iż współpraca jest niemożliwa.

Krótko mówiąc, twierdzi „IKC”, istota rzeczy w tym, że obecnie obok Zamku i GISZ-u tworzy się trzeci ośrodek akcji politycznej, mianowicie marszałek Sejmu. Stąd komplikacje. Tym się tłumaczy, że za p. Sławkiem głosowali

niewątpliwie: t. zw. staropułkownicy, którzy do OZN-u nie należą, z p. Schätzlem i Podolskim na czele; dalej żywiły katolicko-narodowe z grupy p. Zakliki, sfery zbliżone do konserwatystów i do postów kresowych z gen. Żeligowskim, grupa „Jutra Pracy”.

A „Kurier Polski” twierdzi, że wybór p. Sławka — to cios dla OZON-u: Można śmiało twierdzić, że t. zw. idea O. Z. N. była przez p. Sławka zwalczana i że jego wybór na marszałka Sejmu jest ciosem dla OZON-u, nie tylko w parlamencie, ale i w całym kraju.

Pozatym dziennik także zwraca uwagę, że kandydaturę p. Sławka wysunął gen. Żeligowski, usunięty z prezesury z powodu wątpliwości co do kwestii uprawnień buławy marszałkowskiej.

„I tu dochodzimy do sedna zagadnienia. Płk. Sławek po wyborze był tylko na Zamku. Nigdzie indziej nie posiadał, a wizyty oficjalne ma zamiar składać dopiero za dni kilka.

Płotki kulturalowe głoszą, jakoby p. Sławek był speszony i niezadowolony, że padło na niego tylko 114 głosów. Z pewnej strony zapytano wręcz p. Sławka, czy rzeczywiście czuje się urażony liczbą uzyskanych głosów.

— Moją ambicją — odpowiedział nowy marszałek — nie było nigdy ubieganie się o powszechną spontaniczną jedynomyślność”.

Innych głosów prasy cytować nie będziemy. Rzecz jasna, iż wybór p. Sławka wzmocnieniem „konolidacji” OZONowej nie jest. — Stał się ważnym momentem w wewnętrznych rozgrywkach grup po sanacyjnych. Rzecz jasna, iż zgoła szkodliwą i politycznie fałszywą, gdy np. „Kurier Polski” w artykule wstępnym wiąże z p. Sławkiem jakieś nadzieje na wzmocnienie pozycji Sejmu. Tego „Sejmu”? „Rzecz ta może mieć zasadnicze znaczenie dla pozycji Sejmu.

Zasada, że w Polsce rządzić musi prawo, prawda, honor i ludzka rzetelność zamykają w sobie pragnienia olbrzymiej części społeczeństwa. Im bardziej Sejm stawia się odcieniem reduktu walki o te walory, tym większy będzie jego prestiż, a więc i zdolność wywiązywania się z cięższych na nim zadań”.

Zgoła błędne postawienie sprawy. Ten Sejm żadnego „prestiżu” już nie odzyska.

NOWE WYBORY, NOWA ORDYNACJA! Takim oto hasłem spotykają masy ludowe (robotnicze, chłopskie, pracownicze) te ostatnie tajemnicze rozgrywki na terenie sejmowym. Te rozgrywki pokazują wyraźnie, jak wygląda „konso lidacja”, organizowana przez czynniki po-sanacyjne!

ODPALONE ZALOTY. Jak czytelnicy wiedzą, niedzielną „Gazeta Polska” oświadczyła, iż istnieje „zasadnicza zbieżność” pomiędzy stanowiskiem OZON-u i „narodowców”. Endeka prasa przyjęła te zaloty zimno i pogardliwie. Np. „Kurier Poznański” pisze:

„Nie podzielamy optymizmu autora, co do zbieżności poglądów w zasadniczych tych sprawach, — skoro od teorii przechodzimy do praktyki. Wystarczy zaznaczyć, że w praktyce my, narodowcy — różnimy się od „ozonowców” nawet w pojęciu narodu, a co dopiero interesu narodu, jak tego dowodem obecna konstytucja, stojąca na gruncie nie narodu polskiego, lecz zespołu obywateli państwa polskiego. Stąd bardzo daleko sięgające konsekwencje w stosunku do zagadnienia żydowskiego”.

OZONiści z „Gazety Polskiej” przymilają się do endeków, jak moga. Czynią wszelkie możliwe ustępstwa. A endeka prasa wyniosło powiada: „różnimy się nawet w pojęciu narodu”. Ciekawe widowsko... „Gazeta Polska” powinna jeszcze niżej skłonić się przed endecją — a nuż to pomoże...

„ZWROT”. „ZWROT”, zbliżony do Stronnictwa Pracy, znowu atakuje P. P. S. Wypomina jej antyklerykalizm, maj 1926 roku i t. p. i pisze:

„Demokracja „Robotnika” polegała bowiem i nadal polega na teplotu „klerykalizmu” i „endeków” wszelkimi środkami, odcybi kosłem zwalania w gruzy ustroju demokratycznego (II) i wolności politycznej w Polsce. Poza tym od dwóch lat „demokracy” z P. P. S. mają tak poważne sąfegole z generałem Franco i Madrytem, że zwalnia ich to od wielu kłopotów bliższych lokalnie, ale dalszych sercu”.

No widzimy nareszcie, o co chodzi — o endeków, klerykalizm i Hiszpanię.

Boli pp. „zwrotowców”, że atakujemy endeków i klerykalizm. — Ciekawy zaiste jest „demokratyzm” pp. ze „Zwrotu”, skoro najbardziej ich boli atakowanie tych, którzy demokrację uważają za żydowską i bolszewicką intrygę. Interesująca to formacja, ten „Zwrot”. Jeśli te niemądre zaczepki będą trwały dalej, będziemy — niestety — musieli zająć się obszerniejszą analizą polityki tej grupy.

P. Prezydent nad Adriatykiem

Wczoraj o godz. 20.20 przybył do miejscowości Laurania nad Adriatykiem na 6-tygodniowy pobyt kuracyjny. P. Prezydent Rzeczypospolitej, prof. Mościcki.

P. Prezydent zamieszkał w willi „San Michele”, położonej nad samym wybrzeżem morskim.

W związku z ustawą o nowym podziale administracyjno-terytorialnym R. P., która weszła w życie w dniu 1 kwietnia 1938 r. wydaliśmy barwną mapę w rozmiarze 104 x 74 p. t.

RZECZPOSPOLITA POLSKA w nowym podziale 1:1.500.000 Cena zł. 4.50. Z uwagi jednak, że wydaliśmy drugi nakład cenę obniżamy do kwoty zł. 2.50 i to łącznie z waleczkami, opakowaniem i przesyłką pocztową. Wysyłamy po przekazaniu należności na PKO. Nr. 15.738 lub przekazem pocztowym. **INSTYTUT STUDIÓW,** Warszawa, Marszałkowska 48, Tel. 8-92-52.

UWAGA!

W SIERPCU JEST ZAWSZE DO NABYCIA

„ROBOTNIK”

W KIOSKU CH. BERGSONA JUŻ O GODZ. 7-ej RANO.

KOSZT PRENUMERATY MIESIĘCZNEJ tylko zł. 2.50.—

W ważnej sprawie

Wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

Jedną z największych bolączek świata pracy jest sprawa zatrudnienia pracowników w godzinach nadliczbowych, t. j. ponad 8 godzin na dobę i uzyskania wynagrodzenia za pracę w tych godzinach.

Szczególnie dotkliwą jest ta bolączka w małych ośrodkach miejskich, a nawet mniejszych centrach przemysłowych, gdzie nie ma organizacji, grupujących uświadomionych pracowników, którzy by się mogli upomnieć o słuszne i ustawą chronione prawa pracowników.

Ustawa z 9 kwietnia 1936 (Dz. U. 28) zmieniła art. 16 ustawy z 18 grudnia (Dz. U. 2 — 1920 r.) o czasie pracy w przemyśle i handlu, który reguluje właśnie wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, i bywa bardzo często, mimo swego doniosłego znaczenia, zapominana nawet przez zawodowych prawników.

Art. 16 przed ustawą z 9 kwietnia 1936 opiewał:

„Praca w godzinach nadliczbowych, przewidziana w art. 8, z wyjątkiem pkt. e) niniejszej ustawy, ma być wynagradzana co najmniej 25% dodatkiem do płacy normalnej. Za godziny nadliczbowe ponad 2 godziny dziennie oraz za pracę w godzinach nadliczbowych, przypadających na noc lub w niedzielę i święta, dodatek ten ma wynosić co najmniej 50%. Przy pracy akordowej dodatki powyższe będą obliczane na podstawie płacy za czas, o ile ich umowa w danym zakładzie inaczej nie uromowiono”.

Art. 8, na który się powołuje art. 16, wylicza w pkt. a) — d) wypadki, w których pod pewnymi warunkami dopuszczalne jest przedłużenie czasu pracy ponad 8 godzin na dobę, a 48 godzin na tydzień, co stanowi nieprzekraczalną zasadniczą normę wedle art. 1 omawianej ustawy. Pkt. e) art. 8 natomiast uznaje za dopuszczalne w zakładach pracy lub ich oddziałach, w których czas prac. w tygodniu trwał krócej, niż 48 godzin, odrobienie nieprzepracowanych w ten sposób godzin w następnych 3-tygodniach, pod warunkiem, iż czas pracy na dobę nie będzie przekraczać 9 godzin, zaś liczba godzin pracy w powyższym okresie 4-tygodniowym — 192, co jednakże jest jeszcze zależne od dopełnienia dalszych formalności. Ponadto do ustawy o czasie pracy w art. 6 zezwala jeszcze na pracę w godzinach nadliczbowych pod pewnymi warunkami w zakładach leczniczych.

Ze względu na powołanie się przez ustawodawcę w art. 16 na art. 8, orzecznictwo Sądu Najwyższego w ostatnich latach (naturalnie przed zmianą z 9-go kwietnia 1936, o której będzie mowa niżej), jednolicie wyrażało zapatrywanie, że w wypadku żądania przez pracownika, względnie robotnika, wynagrodzenia za czas pracy w godzinach nadliczbowych, odróżniać należy, czy praca odbywała się w zakładach pracy, które uzyskały wymagane zezwolenie na przedłużenie czasu pracy, czy w zakładach pracy, które tego zezwolenia nie uzyskały i w których praca w godzinach nadliczbowych stosownie do odnośnych przepisów ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu była zakazana.

Podczas, gdy w drugim wypadku, tyczącym się pracy zakazanej, a najważniejszym dla świata pracy, bo prawie powszechnym, szczególnie w małych ośrodkach, Sąd Najwyższy stał na stanowisku, że pracownikowi należy się wynagrodzenie tylko o tyle, o ile pracodawca zubożył się pracą pracownika (na pracownika ciężły obowiązek szczegółowego wykazania w każdym konkretnym wypadku, że pracodawca o zaoszczędzoną wartość jego pracy rzeczywiście powiększył swój majątek), a pracownik przy powtarzających się wypłatach zgłaszał pracodawcy przepracowane godziny nadliczbowe, chyba że pracodawca o tej pracy skąd inąd miał wiadomość, to w pierwszym wypadku tyczącym się pracy dozwolonej, uzależniał przyznanie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych tylko od wykazania, że pracownik w godzinach tych za zgodą lub wiedzą pracodawcy pracował.

Udośniane do pracy w godzinach nadliczbowych, bez zezwolenia władz, stał ponad Sąd Najwyższy na stanowisku, że nie może nawet stanowić tytułu prawnego umowa o pracę w tych godzinach, jako niedozwolonych, gdyż umowa taka jest nieważna.

Literatura — v. J. Bloch w komentarzu do art. 16-go — wskazywała często na to, że stanowisko Sądu Najwyższego jest zbyt rygorystyczne i nie liczy się z wymogami życia.

Zasadnicza zmiana w omawianej sprawie zaszła jednak w następstwie ustawy z dn. 9 kwietnia 1936, która art. 16 w cytowanym brzmieniu uzupełniła przez dodanie następującego:

„Wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, według zasad, określonych w ustępie poprzednim, przysługuje pracownikowi również w wypadkach, gdy pracodawca nie uzyskał zezwolenia na przedłużenie czasu pracy wskutek odmowy ze strony władz, bądź wskutek braku odpowiedniego wystąpienia pracodawcy”.

Ponieważ powyższe postanowienie ustawy z 9 kwietnia 1936 r., zmieniającej art. 16, nie ma zastosowania do pracy, wykonanej przed dniem jej wejścia w życie, t. j. przed dniem 20 kwietnia 1936, a tylko do pracy, wykonanej po tym dniu, co Sąd Najwyższy w kilku orzeczeniach ustalił, — brak jeszcze orzecznictwa Sądu Najwyższego, a zwłaszcza orzeczeń, wpisanych do księgi zasad prawnych, wyjaśniającego jednolicie znaczenie tej zmiany.

Nie ulega tylko wątpliwości, że obecnie pracownik, domagający się wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za czas po 20 kwietnia 1936, ma jedynie obowiązek wykazać — bez względu na to, czy pracodawca uzyskał zezwolenie na przedłużenie czasu pracy, czy też nie — ile godzin przepracował i że pracodawca wyraził swą zgodę na pracę w godzinach nadliczbowych, wzgl. miał o tej pracy wiadomość.

Na pierwszy rzut oka mogłoby się wprawdzie zdawać, że zmiana wprowadzona ustawą z dnia 9-go kwietnia 1936 r., odnosi się tylko do wysokości wynagrodzenia ale wątpliwość ta odpada, gdy się

weźmie pod uwagę, że ustawa ta, ustalając należność wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, dotąd zakazaną, wyraźnie powołuje się nie na wysokość wynagrodzenia, uromowaną w art. 16 przed zmianą (t. j. w obecny ustęp 1-ym tego artykułu), ale na „zasady, określone w ustępie poprzednim”.

Należy przypuszczać, że najbliższe orzecznictwo Sądu Najwyższego sprawę omawianą w niniejszym artykule, jednolicie wyjaśni w duchu powyższym, a przez to naprawiona zostanie wielka krzywda, jaka się działa rzeszom pracowniczym, wykorzystywanym bez litości przez pracodawcę, który się krył za formalistycznym parawanem ustawy.

Mgr. D. N.

Samoloty nie mają ojczyzny

W arsenał propagandy antywojennej znaleźć można sugestywne dość zdanie: „Armata nie ma ojczyzny”. Streszcza się w tym zdaniu historia dziesiątków i setek faktów, stwierdzających międzynarodowy charakter działalności fabrykantów broni — rekinów przemysłu wojennego.

I rzeczywiście. Nie trudno by wymaleć dziesiątki przykładów zaopatrywania przez np. francuskich fabrykantów broni — armii państw wrogich Francji i to w okresie wyraźnych konfliktów politycznych. To samo dałoby się powiedzieć o handlarzach i fabrykantach broni z Niemiec i innych krajów.

Ale to, co obecnie doniosły depesze przekracza już wszelkie granice cynizmu. Oto podobno Niemcy złożyły Anglii ofertę na budowę samolotów wojennych.

Zastanówmy się: Anglia obawia się wojny. Oczywiście wojny z Niemcami, które jedynie mogą jej w najbliższym czasie zagrażać. Anglia zbroi się przeciw ewentualnym nalotom lotnictwa niemieckiego. W skład tego uzbrojenia wchodzi i lotnictwo bojowe. I właśnie tych samolotów, tych karabinów maszynowych, które mają strącać samoloty niemieckie — chcą dostarczyć Niemcy.

Rumunia wycofa się z interesów z Hitlerią

W Rumunii zaczyna się budzić opór przeciw imperializmowi gospodarczemu „Trzeciej” Rzeszy, przeprowadzającej swe plany „pokojowej penetracji” w Europie południowo-wschodniej.

Prasa rumuńska podkreśla, że hitlerowcy dostarczyli Rumunii wzajemną za wartościowe surowce rumuńskie nie mających większego znaczenia towarów. Stąd wpływa wniosek zainteresowanych sfer rumuńskich, aby raczej nawiązać bliższe stosunki handlowe z krajami posiadającymi mocną walutę.

Bilans wojny chińsko-japońskiej Kto stracił, a kto wygrał?

Władze chińskie sporządziły już bilans strat, które poniosła Japonia w ciągu pierwszych 10 miesięcy wojny na Dalekim Wschodzie.

Zmobilizowano ogółem 2 mil. 270 tys. żołnierzy, z czego 50 dywizyj, czyli 600 tys., jest na froncie. Straty armii lądowej w zabitych 98.259, w rannych 277.500; w marynarce — zabitych 6.200, rannych 21.750; w lotnictwie — zabitych 700, rannych 486. Wydatki wojenne — 5 miliardów 300 milionów jen. Statków wojennych straciła Japonia 35, samolotów 629. Produkcja zmniejszyła się o 22 proc.

Po nadto zniszczyli Chińczycy następujący japoński materiał wojenny: 381 moździerzy okopowych, 149 armat, 246 czołgów, 2.229 wozów ciężarowych, 46 armat szybkostrzelnych; zdobyty zas. 2130 karabinów, 1237 karabinów maszynowych, 101 moździerzy, 40 armat i 85 czołgów. Do tego dochodzą ofiary tej ohy-

Aryjski chrzest przy mieczu

Nowa „religia” w hitlerowskich Niemczech

Niedawno w III Rzeszy został opublikowany program „niemieckiej religii narodowej”, którą bratanatni władcy Niemiec mają zamiar zastąpić chrześcijaństwem.

W manifestcie, złożonym z 30 artykułów, twórcy nowej „religii” wypowiadają walkę na śmierć i życie kościołowi katolickiemu i ewangelickiemu. Manifest żąda konfid-

Proszek od BÓLU GŁOWY
DŁA DOROSŁYCH I DŁ. DZIECI
KOWALSKA
Sposób użycia: 1-2 łyżeczki
PRZY PRZEZIEBIENIU GRYPIE I KATARZE

skaty wszystkich świątyni wyznań chrześcijańskich i przemienienia ich na placówki propagandy narodowego „socjalizmu”, rasizmu i — oczywiście — nowej „narodowej” religii. Manifest żąda zakazu uprawiania praktyk wyznaniowych „religii o charakterze międzynarodowym”, lub mających „międzynarodowe kontakty i związki”.

Do „narodowego” kościoła dośięp obecnym księżom i pastorom ma być zakazany. „Kościół narodo- wy” niemiecki żąda zakazania wydawania i rozpowszechniania na terenie Niemiec biblii, którą winien zastąpić „Mein Kampf” Hitlera, jako wykładnik nowej niemieckiej moralności. Miejsce krzyża — ma zająć swastyka.

Ciekawie w rytuale owej religii wygląda obrzęd „aryjskiego chrztu”. Oto ojciec noworodka ma podejść do ołtarza, na którym spoczywa egzemplarz „Mein Kampf” oraz miecz i położywszy palec na tych akcesoriach wygłosić następującą formułę.

— Przysięgam przed Bogiem, że ja, ojciec tego dziecięcia i jego matka jesteśmy pochodzenia aryjskiego. Przysięgam i obiecuję, że wychowam je w duchu niemieckim na chwałę i pożytek niemieckiego narodu.

Manifest ten datowany jest w „piątym roku ery narodowo — „so- cjalistycznej”. Manifest podaje tekst „wyznania wiary” adeptów nowej religii, będący właściwie... modlitwą do Hitlera — już przed kilku dniami cytowaną przez nas i przez całą prasę polską.

W tej całej sprawie jedno jest najbardziej charakterystyczne: oto wystąpienie, zupełnie wyrażnie sformułowane przeciw międzynarodowemu charakterowi religii chrześcijańskiej. Na możliwość takiego wystąpienia ze strony rosyjskiego nacjonalizmu wskazywali przed kilku dniami, polemizując z chwalebami pod adresem hitlerowskim, głoszonymi przez księdza Pastuszka i jego pracowników waleków. W ciągu tygodnia rzeczywistość potwierdziła nasze przewidywania: kościół katolicki i chrześcijaństwo wogóle — zostały jako „siły międzynarodowe” przeznaczony do wytopienia, jak przedtem masoneria, jak przed tym komunizm.

Z okien Berlina — jak widać — straszak „folksfrontu” w skali świata wowej rozszerzył się aż do Waty- kanu.

(d.)

W walce o zdrowie robotnika Z wystawy higienicznej

Minął już czas, gdy lekarza interesował tylko człowiek chory, tylko leczenie już istniejącej choroby. Wychodząc ze słusznego założenia, że łatwiej zapobiec chorobie, niż ją leczyć — medycyna współczesna kładzie jak największy nacisk na zapobieganie chorobom. I tak, chociaż do dzisiaj nie potrafimy np. leczyć dżumy — to dzięki stosowaniu pewnych zarządzeń zapobiegawczych, dzięki przestrzeganiu zasad higieny — wyteplono dżumę w Europie. A przecież dżuma była kiedyś jedną z najbardziej rozpowszechnionych chorób.

Spoleczeństwo nasze nie jest jednak należycie uświadomione co do istoty akcji zapobiegania chorobom, to też zorganizowanie OBJAZDOWEJ WYSTAWY HIGIENICZNEJ należy uznać za rzecz pożyteczną.

Wystawa Higieniczna odbywała się kolejno w Gdyni, Tczewie, Grudziądzu, Bydgoszczy, Toruniu, Gnieźnie, Inowrocławiu, Poznaniu. Obecnie odbywa się w Łodzi.

Celowo wystawy podzielona jest na trzy działy: przeciwgruźliczy, antyalkoholowy i chorób wenerycznych. Prócz tego na wystawie znajdują się stoiska: ubezpieczeń społecznych, oraz bezpieczeństwa pracy. Dział przeciwgruźliczy — liczne ekspozyty ilustrują zagadnienie walki z gruźlicą. Zwiedzający ogląda preparaty płuc człowieka chorego na gruźlicę. Widzi — jak straszliwe spustoszenia czyni gruźlica w organizmie człowieka. Dalej — dowiaduje się, że gruźlica jest uleczalna. Liczne tablice podają przepisy życia codziennego — których należy przestrzegać, aby uniknąć zakażenia się gruźlicą. Pierwszy — to dobre odżywianie; drugi — dobre mieszkanie. Obie sprawy — w naszych warunkach przedstawiają się tragicznie.

Szereg tablic i preparatów wykazuje zmiany w organizmie ludzkim, zachodzące przy nadużywaniu alkoholu, wpływ alkoholu na umysłowość dzieci, na ich zdrowie i t. d. Tablica plastyczna przedstawia niebezpieczeństwo alkoholizmu dla rodziny.

Plastyczne sceny sportowe stanowią jakby przeciwwagę i obronę przeciw zakażeniu gruźliczem oraz skłonności do alkoholizmu.

W osobnej sali umieszczony jest dział wystawy, obrazujący choroby weneryczne. Zwraca się tu uwagę zwiedzającego na groźbę chorób wenerycznych, na zapobieganie im i ich leczenie.

Ekspozyty z zakresu bezpieczeństwa pracy każą pamiętać o tym, że każda nieostrożność przy pracy może spowodować śmierć lub kalectwo.

Następny dział ilustruje działalność UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ. I tu mamy NAJWIĘCEJ ZASTRZEŻEN. Oglądamy np. stoisko z kilkunastu środkami leczniczymi, wyprodukowanymi przez wytwórnię Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi. Ma to nas przekonać — jak mówi p. dyrektor Ubezpieczalni w Łodzi — że „Ubezpieczalnia daje ubezpieczonemu nie tylko RYCYNĘ I ASPIRYNĘ”. Stwierdzamy stanowczo, że ilość środków leczniczych, używanych przez lekarzy Ubezpieczalni jest stanowczo ZBYT mała. Uskarżają się zresztą na to nie tylko ubezpieczeni, ale i lekarze.

Oglądając tablice, ilustrujące działalność Ubezpieczalni Społecznej — myślimy sobie mimo woli — jeżeli jest tak dobrze, to dlaczego jest tak źle? Jak informują mnie organizatorzy wystawy, Objazdowa Wystawa Higieniczna odwiedziło dotychczas około 1,500,000 osób.

Dr. I. J.

Hitlerowcy chcą sprzedać Rotschilda

Hitlerowcy po aneksji Austrii upadli na niezgorszy pomysł ratowania stych finansów. Oto wyprzedają Żydów austriackich za odpowiednio wysokie okupy. Wzięli wykup za prof. Freuda. Obecnie zabiegają o sprzedaż barona Louis Rotschilda, którego saresztowali tuż po wstąpieniu Austrii.

Rotschild jest z jednym z najbogatszych ludzi w Austrii. Przed kilku laty był prezesem wielkiego banku „Credit-Anstalt”, który zbankrutował, co wywołało olbrzymi krach finansowy w kraju. Rotschild usiłował ratować bank i wyłożył przeszło 2 miliony funtów, ale

to nie wystarczyło. Obecnie hitlerowcy oskarżają Rotschilda o bankructwo banku i tytułem „odszkodowania” żądają 2 miliony funtów za wypuszczenie go na wolność.

Rotschildowie w innych krajach, jakoteż rodzina Louis'a, odbywają narady i zapewne „zbiórka” na rzecz usiłowanego.

Rotschild przebywa w hotelu Metropol w Wiedniu, gdzie ma swój stały sztab hitlerowców i gdzie siedzi też Schuschnigg. Rotschild jest ściśle odosobniony i nie wolno mu przyjmować żadnych osób, nie wyłączając adwokatów.

Ciekawy model polskiego konstruktora 5-piętrowy statek powietrzny który może pomieścić 1000 pasażerów

W Ostrowie Wielkopolskim otwarto w tych dniach interesującą wystawę modelu sterowca powietrznego, obmyśloną przez ostrowskiego instruktora, p. Józefa Koteckiego.

Ma to być pięciopiętrowy statek powietrzny mierzący 90 metrów długości, 15 metrów wysokości i 16 metrów rozpiętości. Model ma kształt statku wodnego. Z boku umieszczonych jest 112 „żagli nośnych przestawnych”, oraz 120 „wiosel napędowych”. Na górnym pokładzie sterowca znajduje

się lotnisko długie na 90 metrów, na którym mogą lądować samoloty, mogą się także stamtąd odbywać skoki spadochronowe. Kabinę wewnątrz sterowca mają pomieścić około 1000 pasażerów, lub towar tej wagi. Charakterystyczne jest, że sterowiec nie posiada żadnych sterów specjalnych i kierowany ma być tylko wiosłami na pedałach, które zapewniają mu swobodne poruszanie się w przód i wstecz. O wartości tego pomysłu rozstrzygną ściśle badania fachowców i ewentualne próby.

ŻYCIE WARSZAWY

Z braku pracy stolarz poderżnął sobie gardło

W dniu 11-go b. m. znaleziono w łasku Bielańskim mężczyznę, w wieku około 35 lat, leżącego w kałuży krwi. Mężczyznę znaleźli dwaj chłopcy, którzy przerażeni pobiegli do pobliskiego domku, w którym miesi się Wydział Ogrodniczy Zarządu Miejskiego (Kamedułów 79) i zawiadomili dozorcę.

Natychmiast zawiadomiono Pogotowie Ratunkowe oraz policję. Przybyły lekarz po udzieleniu pomocy przewiózł rannego w stanie ciężkim do szpitala św. Ducha. Mężczyzna miał poderżnięte gar-

dło. W szpitalu dokonano natychmiast zabiegu chirurgicznego.

W dniu 18-go b. m. pacjent odzyskał przytomność i zbadany przez dzielnicy podał się za Tomasza Dyjasa. Adresu ani przyczyny targnięcia się na życie nie chciał wyjawiać.

Obecnie policja ustaliła, że Dyjas zamieszkuje przy ul. Letniej nr. 8 na Pradze wraz z żoną i dziećmi i jest z zawodu stolarzem. Przyczyną rozpaczyliwego kroku był rozstrój nerwowy, spowodowany brakiem pracy.

Szkielet człowieka koło więzienia mokotowskiego

Robotnicy miejscy w czasie pracy przy kopaniu studzienek kanalizacyjnych na ul. Rakowieckiej przed domem Nr. 37, a w pobliżu więzienia Mokotowskiego, wykopali na głębokości pół-

tora metra szkielet ludzki. Zawiadomiono policję, która wszczęła dochodzenie. Według orzeczenia lekarza sanitarnego dr. Blocha szkielet przebywał w ziemi około 30 lat.

Oszustwo na posadę

Do XII komisariatu P. P. przy ul. Daniłowiczowskiej Nr. 10, zgłosił się Franciszek Mroczkowski, zamieszkały we wsi Wierzbik, i zameldował, że na ul. Długiej został zaczepiony przez jakiegoś osobnika, który zaproponował mu wyrobienie posady. Na koszty związane z przyjęciem do pracy mężczyzna pobrał od niego 120 zł. Gdy zgłosił się jod wskazany

adres w oznaczonym terminie okazało się, że padł ofiarą oszusta. Ostatnio sam Mroczkowski przechodząc ul. Bonifraterską, spotkał oszusta, który wchodził do bramy domu Nr. 6 przy ul. Bonifraterskiej. Wezwał policjanta, który mężczyznę zatrzymał. Okazało się, że jest to Tadeusz Gilewicz, zam. w tymże domu. Osadzono go w areszcie

Ukradł pierzynę i żądał wykupu

Stanisława Chudor, zam. przy ul. Sapiieżyńskiej Nr. 21, wietrzyła pościel na balkonie. W pewnej chwili z poręczy balkonu zsunęła się pierzyna i upadła na chodnik. Przechodzący w tym momencie 18-letni Moszek jedwab, zamieszkały przy ul. Muranowskiej Nr. 47, chwycił pierzynę i począł uciekać.

Za złodziejem pogończyła właścicielka, która ujęła go. Jedwab zażądał wówczas 20 zł. wykupnego. Gdy Chudorowa odmówiła, wówczas złodziejczek rozpruł pierzynę.

Przybyły policjant przeprowadził chłopaka do komisariatu, gdzie spisano protokół.

Za magle w piwnicy i za handel z wózków

Starostwo grodzkie prasko-warszawskie ukarało Aleksandra Bartnickiego, zam. przy ul. Szerokiej 8, grzywną zł. 200 z zamianą na 20 dni aresztu, za samowolne przerozienie piwnicy na lokale mieszkalne i urządzenia magli.

Starostwo grodzkie północno-warszawskie ukarało 30 osób za tamowanie ruchu kołowego i pieszego przez handel z wózków i ko-

szków oraz niewłaściwe przechodzenie przez jezdnię od 2 do 4-ch dni bezwzględnie aresztu.

Ponad to ukaranych zostało 7-u tragarzy za bójkę i zakłócenie spokoju publicznego na ul. Gęsiej 6 po 7 dni bezwzględnie aresztu każdy oraz 1 dorożkarz za niesposiadanie prawa jazdy — 7-dniowym aresztem bezwzględnie.

Z dachu na bruk runęła umysłowo chora

W szpitalu Jana Bożego przy ul. Bonifraterskiej nr. 12 przebywała od 1923 roku na kuracji Wincentyna Zalewska, lat 42. Ponieważ nie była niebezpieczna dla otoczenia wychodziła ona codziennie na spacer do ogrodu, mieszczącego się przy szpitalu.

W środę rano Zalewska jak zwykle wyszła na spacer i udała się do sąsiedniego domu, gdzie mieszki się administracja szpitala. Kobieta dostała się przez mały otwór na dach 2-piętrowego domu i począł chodzić po nim. Zalewska zaważył dozorca, który wszczął alarm.

W momencie, gdy dozorca wraz z pomocnikiem wchodził na dach, chcąc chorą sprowadzić, Zalewska stanęła na rynnicy i nagle runęła na bruk. Wskutek upadku doznała pęknięcia podstawy czaszki oraz szeregu obrażeń na całym ciele.

Przybyły lekarz szpitala stwier-

dził zgon Zalewskiej. Powiadomiono policję, która wszczęła dochodzenie. Zwłoki przewieziono do prosektorium.

Nasza rubryka

POSZUKUJE PRACY w pralni, w jakimś zakładzie, czy pralni, wykwalifikowana pracownica, przyjmie też pracę w domu do pomocy. Wiadomość Leszno 93, do kierowniczk dla Marii Wyspiańskiej.

O POMOC materialną na pochowanie matki zwraca się do czytelników „Robotnika” bezrobotny od kilku lat.

BIURALISTA, ABSOLWENT Instytutu Oświaty Pracowniczej, znajomością księgowości, korespondencji, maszyn, poszukuje pracy, tel. 1149-25 codziennie 5 — 7 p. p.

WYKWALIFIKOWANA PIELEGNIARKA, skromna, szuka pracy, może być na wyjazd. Wiadomość: tel. 2-89-68.

Zlikwidowanie szajki zuchwałych złodziei

Policja Wojewódzkiego Urzędu Śledczego zlikwidowała grasującą od dłuższego czasu na terenie Grodziska Mazowieckiego, Milanówka i Brwinowa, szajkę złodziei mieszkaniowych i rowerowych.

W skład szajki wchodził: Józef Karasiński, lat 48, Jan Jackowski, lat 25, Stefan Sadowski Władysław Kadzikiewicz, lat 49, i Józef Piekuta, lat 31 — wszyscy zamieszkałi w Grodzisku Mazowieckim.

W czasie rewizji, przeprowadzonej w mieszkaniu Karasińskiego, znaleziono szereg różnych przedmiotów, pochodzących z kradzieży. Złodzieje przed dokonaniem kradzieży zbierali się u Józefa Karasińskiego, który był członkiem bandy, i tu omawiano plany „wypraw”.

Domek, w którym zamieszkuje Karasiński, stoi w ogrodzie. Wywiadowcy przeszukali teren ogrodu i odkryli loch, wykopany przez członków bandy, służący do przechowywania skradzionych przedmiotów. W lochu znaleziono części skradzionych rowerów, jak również i rowery.

Jak ustalono, Jackowski oraz

Pokwitowanie

ŁANCUCH PRASOWY CZERWONEGO HARCERSTWA T. U. R. HUFCA WARSZAWSKIEGO.

Tow. Mazurkiewicz Władysław wpłaca zł. 3.— i wzywa tow. Czerwińską Julię, Drabera Kazimierza z Sochaczewa i Bugajskiego Józefa z Warszawy.

Tow. Wejchert - Szymańska wpłaca zł. 3.— i wzywa tow. prof. Pożaryską.

Tow. Rozenberg wpłaca zł. 3.— i wzywa tow. Ginzburg Irene, Jabłońską Ninę i Szereszewskiego Zygmunta.

Tow. Halperin Janina wpłaca zł. 3.— i wzywa tow. Boniówkę Bełę, Faingebauma Lucjana i Wintera Mariana.

Tow. Libkindówna Ajuna wpłaca zł. 3.— i wzywa tow. tow. Szmidta ófela, Wolską Janinę i Domańską Ajunę.

Tow. Olszewski Kazimierz wpłaca zł. 3.— i wzywa tow. tow. Lipińskiego Karola, Lipińską Marię i Lipińską Jadwigę.

Tow. D. E. (z Warszawy) 100 zł.

ZAOSZCZĘDZISZ SOBIE TROSKI KŁOPOTÓW.
ZADAJĄC WYRAŹNIE I PRZYJMUJĄC JEDYNIĘ ORYGINALNE „OLLA”
PATENT FRANC. NR. 790.504
PATENT AMER. NR. 1059.704

OGŁOSZENIA DROBNE

KUPNO I SPRZEDAZ

Rowery gwarantowane na częściach angielskich. — Wielki wybór. — Części rowerowe. — Patefony. — Radiodzienniki. — Wyżymaczki. — Platery. — Najtaniej. — Najsolidniej. — Raty pięcioprocentowe. — „Akord”. — Królewska 16.

ROWERY

DŁUGOTERMINOWE SPŁATY — ROWERY —

Patefony — Radio — Platery — Naczynia kuchenne. — Wózki dziecięce. „ISKRA” Chłodna 28 telefon 6.38-86

Najtańsze źródło ubrań Od 15 zł. płaszcze, od 35 zł. z licytacji garnitury, spodnie — Nowolipie 21 — 12. 655

ROWERY części — Platery — Wyżymaczki — Aluminium. Dogaone spłaty „JOTER”. Elekoralna 10, telefon 639-30.

Sadowski, dokonywali również kradzieży rowerów i w Warszawie. Sadowski został niedawno ujęty na kradzieży przed domem nr. 20 na ul. Marszałkowskiej i oddany pod dozór policyjny.

Ostatnim wyczynem szajki była kradzież mieszkaniowa na szkodę Eugenij Tomaszewskiej, zamieszkałej w Milanówku, która jest właścicielką 1-piętrowej willi. Złodzieje dostali się w nocy do willi i, splądrowawszy dwa pokoje, zabrali niemal całe urządzenie. Ze skradzionymi łupami przyjeżdżali do Warszawy i tu sprzedawali paserom za bezcen na ul. Wołyńskiej, Milej i Krochmalnej.

Całą szajkę osadzono w więzieniu.

Zderzenie na jezdni Tramwaj rozbił furmankę

Okolo godz. 7-ej rano wczoraj na ul. Grochowskiej jadąca furmanka, powożona przez Stanisława Kopyścia, lat 56, zamieszkałego w Wawrze, zaważyła o przejeżdżający tramwaj linii „24”. Wskutek zderzenia wóz został przewrócony, Kopyść upadł na jezdnię, doznając dwóch ran tłuczonych głowy i ogólnych potłuczeń, a jadący na furmance robotnik, Jan Podelka, lat 23, również zamieszkały w Wawrze, spadł z wozu,

Kronika organizacyjna

ZEBRANIA PIĄTKOWE.

W piątek, dnia 24 czerwca b. m. o g. 7 wiecz. na niżej podanych Dzielnicach odbędą się Zebrania dla członków i wprowadzonych gości, z referatami na aktualne tematy.

WOLA — CZYSTA — Wolska 44, ref. tow. M. Karniol.
JEROZOLIMA — Wronia 65, ref. tow. L. Perl.

MARYMONT — ZOLIBORZ — Krasieńskiego 10, ref. tow. Julian Klein n. t. „Stanowisko i zadania socjalistów austriackich”.

ANNOPOL — N. BRÓDNO — Białostocka 51, ref. tow. Rafał Praga.

GROCHÓW — Dobrowoja 4 m. 1, róg Modrzewiowej, ref. tow. Stanisław Dubois.

POWĄZKI — Kacza 7, ref. tow. Kazimierski.

PRAGA — Ząbkowska 38, ref. tow. Stanisław Gajewski.

MOKOTÓW — Raclawicka 4, ref. tow.

Julian Malinik n. t.: „Pogotowie wojenne Rzeszy, a jej wewnętrzna sytuacja”.

DZ. PPS. PRACOWNIKÓW MIEJSKICH. O godz. 19.00 zebranie członków Dzielnicy wraz z sympatykami. Referaty wygłoszą: tow. Wł. Baranowski i J. Dąbrowski.

Związek Zawodowy Introligatorów. W piątek 24.6 o godz. 7.30 odbędzie się w lokalu Elekoralna 27, zebranie z referatem tow. Malinowskiego na temat „Komunizm”.

Młodzież P. P. S.

W dniu 26 czerwca, odbędzie się wieczek przeszkoleniowa Okręgowego Wydz. Młodzieży PPS., dla przewodniczących Kół i Kierowników wycieczek. Zbiórka na rogu Opaczewskiej i Szczeliwickiej o godzinie 8 rano.

Kradzież wiecznych piór

Z wystawy sklepu przy ul. Leszno nr. 6, należącego do Dawida Menadesa, zam. przy ul. Rymarskiej nr. 16, za pomocą wybiecia szyby nieznamy sprawca skradł wieczne pióra wartości około 200 złotych.

Menades o kradzieży zawiadomił policję, która wszczęła dochodzenie.

Świeżość ciała to powodzenie, powodzenie osiągniesz stosując

PUDER OD POTU SUDORYN
AP. KOWALSKI

Co wyświetlają Kina?

ADRIA (Wierzbowa 7): „Księżniczka cygańska”.

ATLANTIC: „Wiosna nad Sekwaną”.

ANTINEA: „Wyprawa na Mango” i „Wierna rzeka”.

ACRON: „Tarzan i zielona bogini” i „Świecznik królewski”.

AMOR (Elekoralna 45): „Nie ufaj mężczyźnie” i „Błękitna parada”.

AS (Grójcka): „Kapitan Taylor”.

BALTYK: „Pod fałszywym oskarżeniem”.

BIŚ: „Tańczący pirat” i „Zamek tajemnic”.

CASINO: „Hotel Hollywood”.

CAPITOL: „Wrzos”.

COLOSSEUM: „As - Kier”.

CZARY (Chłodna 29): „Za cudze winy”.

EDEN (Marszałk. 31.a): „Czarny korsarz” i „Z krainy miodu”.

ELITA (Marszałkowska 81.a): „Historie jednej nocy” i „Człowiek, który żył dwa razy”.

EUROPA: „Agentka h. 21”.

FAMA: „Świat mówi o nas”.

FILHARMONIA: „Motyl hiszpański”.

FLORIDA (Zelazna): „W sieci władcy” i „Nie oddam dziecko”.

FORUM (Nowowirniańska 14): „Przezdziwne kłamstwo Niny Pietrowny” i „Diabły zachodu”.

HOLLYWOOD: „Gasparone”.

HELIO: „Tango zakochanych” i „Trójka hultajska”.

IMPERIAL: „Muzyka dla Ciebie”.

ITALIA (Wolska 32): „Antek i polienajster”.

JURATA (Kr. Przedm. 66): „Bogactwo biedactwo” i „Pod Twoim okiem”.

KOMETA (Chłodna 49): „Złoty pirat” i rewia.

MAJESTIC: „Skrzydła nad Honolulu”.

MARS: „Moje szczęście to ty”.

MUCHA (Długa 10): „Alarm w Pekinie” i „Pietro wyżej”.

MEWA (Hoża 29): „Ostatni pociąg z obłąkanego miasta” i „Jej pierwsza miłość”.

MASKA: „Romeo i Julia” i „Niewidzialny promień”.

MIEJSKI (Długa 25): „Dama na dwa tygodnie”.

NOWA TOMBOLA (Marszałk. 34): „Niezwyrodniony Bill” i „Manewry miłosne”.

PAN: „Cień Szanghaju”.

PETIT TRIANON (Sienkiewicza 8): „Złoto na ulicy” i „Niedorajda”.

PALLADIUM: „Rapsodia”.

POPULARNY (Zamoyskiego 20): „Eskapada” i „Zielony sygnał”.

PROMIEN (Dzieln. 1): „Siódme niebo” i „Bractwo krwi”.

PRAGA (Targowa 71): „Ślepy zaułek”.

PRASKIE OKO (Zygmunt. 10): „Bo haterowie morza”.

RAJ: „Piomienne serca” i dodatki.

RIALTO: „Dwaj mężowie pani RIVIERA (Leszno 2): „Noce portowe” i „Jadzia”.

ROMA: „Nowogrodzka 49): „A. Vieldi”.

ROXY (Wolska 11): „Zew dżungli” i „Anant w opałach”.

SOKÓL: „Szesnaolatka”.

SORRENTO (Krypska 34): „King-Kong” i „Panowie w cylindrach”.

STYLLOWY: „Dzielnicy wierzki ko hielec”.

STUDIO: „Indyjski grobowiec”.

SYRENA (Lyznierska 4): „Człowiek lew” i „Tydzień przed ślubem”.

SWIT (N. Swiat 19): „Robert i Bertrand”.

SWIATOWID: „Dzisiejsza miłość”.

SPINKS: „Dama Pilkowa”.

SWIT (N. Swiat 19): „Robert i Bertrand”.

TON (Pulawska 39): „Książę X”.

MUCHA: „Zemsta Tarzana”.

UCIECHA: „Zemsta Tarzana”.

UNIA (Dzieln. 9): „Oskarżona” i rewia.

WANDA: „Port Artura” i rewia artystyczna.

VICTORIA: „Dziewczyna z Paryża”.

UCIECHA: „Przygoda pod Paryżem”.

Co grają w teatrach?

TEATR NARODOWY: Dziś ciesząca się wielkim powodzeniem „Gęsi i Gąski” Bałuckiego.

POLSKI Dziś „Cyganeria paryska”.

MAŁY: Dziś „Nowa Dalila”.

NOWY: Dziś „Dar poranka”.

TEATR LETNI: Dziś farsa „Nie trzeba było mnie przejeżdżać” z Dymysz w popisowej roli głównej.

TEATR MALICKIEJ. Codziennie świetna węgierska komedia M. Laszlo „W perfumerii”.

CYRULIK WARSZAWSKI — dziś komedia satyryczna „Romans z Urzędem Skarbowym” z Andrzejewską, Bodo i Orwidem na czele zespołu. Początek o godz. 7.30 i 10 wiecz.

W. REWIA. Teatr na razie nieczynny.

MAŁE QUI PRO QUO. Dziś rewia „Od czego mamy Rząd?”.

TEATR KAMERALNY: Dziś wesola komedia, przy współudziale i w opracowaniu reżyserskim Karola Adwentowicza p. t.: „By rozum był przy młodości”.

TEATR „8,15” daje codziennie „Krysię Leńniczanke”.